

Ovaj je tekst namijenjen isključivo dokumentiranju i nema pravni učinak. Institucije Unije nisu odgovorne za njegov sadržaj.
Vjerodostojne inačice relevantnih akata, uključujući njihove preambule, one su koje su objavljene u Službenom listu
Europske unije i dostupne u EUR-Lexu. Tim službenim tekstovima može se izravno pristupiti putem poveznica sadržanih u
ovom dokumentu.

►B

**DIREKTIVA 2014/94/EU EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA
od 22. listopada 2014.**

o uspostavi infrastrukture za alternativna goriva

(Tekst značajan za EGP)

(SL L 307, 28.10.2014., str. 1.)

Koju je izmijenila:

Službeni list

	br.	stranica	datum
► <u>M1</u>	Delegirana uredba Komisije (EU) 2018/674 od 17. studenoga 2017.	L 114	1 4.5.2018.
► <u>M2</u>	Delegirana uredba Komisije (EU) 2019/1745 od 13. kolovoza 2019.	L 268	1 22.10.2019.

▼B

DIREKTIVA 2014/94/EU EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 22. listopada 2014.

o uspostavi infrastrukture za alternativna goriva

(Tekst značajan za EGP)

Članak 1.

Predmet

Ovom Direktivom utvrđuje se zajednički okvir mjera za postavljanje infrastrukture za alternativna goriva u Uniji kako bi se na najmanju moguću mjeru smanjila ovisnost o nafti i ublažio negativni utjecaj prometa na okoliš. Ovom se Direktivom utvrđuju se minimalni zahtjevi za izgradnju infrastrukture za alternativna goriva, uključujući mesta za punjenje električnih vozila i mesta za opskrbu prirodnim plinom (UPP i SPP) i vodikom, koji se provode putem nacionalnih okvira politika država članica, kao i zajedničke tehničke specifikacije za takva mesta za punjenje i opskrbu te zahtjeve za informiranje korisnika.

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „Alternativna goriva” znači goriva ili izvori energije koji služe, barem djelomično, kao nadomjestak za izvore fosilnih goriva u opskrbi prometa energijom i koji imaju potencijal doprinijeti dekarbonizaciji prometnog sustava te poboljšati okolišnu učinkovitost prometnog sektora. Između ostalog uključuju:
 - električnu energiju,
 - vodik,
 - biogoriva kako su definirana u članku 2. točki (i) Direktive 2009/28/EZ,
 - sintetička i parafinska goriva,
 - prirodni plin, uključujući bioplín, u plinovitom (stlačeni prirodni plin – SPP) i ukapljenom obliku (ukapljeni prirodni plin – UPP) te
 - ukapljeni naftni plin (UNP);
2. „Električno vozilo” znači motorno vozilo opremljeno sustavom za prijenos snage koje sadrži barem jedan neperiferni električni uređaj kao pretvornik energije s električnim sustavom za pohranu energije s mogućnošću ponovnog punjenja, koji je moguće puniti eksterno;
3. „Mjesto za punjenje” znači sučelje putem kojeg je u danom trenutku moguće puniti jedno električno vozilo ili zamijeniti bateriju jednog električnog vozila;

▼B

4. „Mjesto za punjenje male snage” znači mjesto za punjenje koja omogućuje transfer električne energije na električno vozilo snage jednake ili manje od 22 kW, osim uređaja snage manje ili jednake 3,7 kW koji su instalirani u privatnim kućanstvima ili čija primarna namjena nije punjenje električnih vozila te koji nisu dostupni javnosti;
5. „Mjesto za punjenje visoke snage” znači mjesto za punjenje koje omogućuje transfer električne energije na električno vozilo snage veće od 22 kW;
6. „Opskrba električnom energijom s kopna” znači opskrba električnom energijom s kopna, putem standardiziranog sučelja, morskog plovila ili plovila na unutarnjim vodnim putovima koje se nalazi na privezu;
7. „Javno dostupno mjesto za punjenje ili opskrbu” znači mjesto za punjenje ili opskrbu na kojoj se pruža opskrba alternativnim gorivom i koja korisnicima širom Unije omogućuje nediskriminirajući pristup. Nediskriminirajući pristup može uključivati različite mogućnosti autentikacije, uporabe i plaćanja;
8. „Mjesto za opskrbu” znači objekt za opskrbu bilo kojim gorivom, uz iznimku UPP-a, putem fiksne ili mobilne instalacije;
9. „Mjesto za opskrbu UPP-om” znači objekt za opskrbu UPP-om koji se sastoji bilo od fiksног ili mobilног objekta, objekta na moru ili drugih sustava.

*Članak 3.***Nacionalni okviri politike**

1. Svaka država članica donosi nacionalni okvir politike za razvoj tržišta u pogledu alternativnih goriva u prometnom sektoru i za postavljanje odgovarajuće infrastrukture. Taj okvir sadrži najmanje sljedeće elemente:

- procjenu trenutačnog stanja i budućeg razvoja tržišta što se tiče alternativnih goriva u prometnom sektoru, uključujući u vezi s njihovom mogućom istovremenom i kombiniranom uporabom te razvojem infrastrukture za alternativna goriva, uzimajući pritom u obzir, kada je to moguće, neprekinutu prekograničnu pokrivenost;
- nacionalne pojedinačne i skupne ciljeve na temelju članka 4. stavka 1., članka 4. stavka 5., članka 6. stavaka 1., 2., 3., 4., 6., 7. i 8. te, prema potrebi, članka 5. stavka 1., za postavljanje infrastrukture za alternativna goriva. Ti nacionalni pojedinačni i skupni ciljevi utvrđuju se i mogu se revidirati na temelju procjene potražnje na regionalnoj ili nacionalnoj razini ili na razini Unije, pri čemu treba osigurati usklađenost s minimalnim infrastrukturnim zahtjevima određenima u ovoj Direktivi;
- mjere potrebne za ostvarivanje nacionalnih pojedinačnih i skupnih ciljeva sadržanih u nacionalnom okviru politike;
- mjere kojima se može promicati postavljanje infrastrukture za alternativna goriva u sklopu usluga javnoga prijevoza;

▼B

- određivanje gradskih/prigradskih aglomeracija, drugih gusto naseđenih područja i mreža koje, u skladu s potrebama tržišta, trebaju biti opremljene javno dostupnim mjestima za punjenje u skladu s člankom 4. stavkom 1.;
- određivanje gradskih/prigradskih aglomeracija, drugih gusto naseđenih područja i mreža koje, u skladu s potrebama tržišta, trebaju biti opremljene mjestima za opskrbu SPP-om u skladu s člankom 6. stavkom 7.;
- procjenu potrebe za instaliranjem mjesta za opskrbu UPP-om u lukama izvan osnovne mreže TEN-T;
- razmatranje potrebe za uvođenjem opskrbe električnom energijom u zračnim lukama za avione u mirovanju.

2. Države članice osiguravaju da se nacionalnim okvirima politike uzmu u obzir potrebe različitih vrsta prometa koje postoje na njihovu državnom području, uključujući one za koje postoji ograničena raspoloživost alternativa fosilnim gorivima.

3. Nacionalnim okvirima politike uzimaju se u obzir, prema potrebi, interesi regionalnih i lokalnih tijela vlasti, kao i interesi zainteresiranih dionika.

4. Države članice prema potrebi surađuju, putem savjetovanja ili zajedničkih okvira politika, kako bi osigurale dosljednost i usklađenost mjera potrebnih za ostvarivanje ciljeva ove Direktive.

5. Mjere potpore infrastrukturi za alternativna goriva provode se u skladu s pravilima o državnim potporama iz UFEU-a.

6. Nacionalni okviri politike usklađeni su sa zakonodavstvom Unije o zaštiti okoliša i klime koje je na snazi.

7. Države članice obavješćuju Komisiju o svojim nacionalnim okvirima politike 18. studenog 2016.

8. Na temelju nacionalnih okvirâ politike Komisija objavljuje i redovito ažurira informacije o nacionalnim pojedinačnim i skupnim ciljevima koje je predložila svaka država članica u vezi s:

- brojem javno dostupnih mjesta za punjenje;
- brojem mjesta za opskrbu UPP-om u morskim lukama i lukama unutarnjih voda;
- brojem javno dostupnih mjesta za opskrbu motornih vozila UPP-om;
- brojem javno dostupnih mjesta za opskrbu motornih vozila SPP-om;

Prema potrebi objavljaju se i informacije o sljedećem:

▼B

- javno dostupnim mjestima za opskrbu vodikom;
- infrastrukturni za opskrbu električnom energijom s kopna u morskim lukama i lukama unutarnjih voda;
- infrastrukturni za opskrbu električnom energijom za avione u mirovanju.

9. Komisija pomaže državama članicama pri izvješćivanju o nacionalnim okvirima politike putem smjernica iz članka 10. stavka 4., procjenjuje usklađenost nacionalnih okvira politike na razini Unije i pomaže državama članicama u postupku suradnje predviđenom u stavku 4 ovog članka.

*Članak 4.***Opskrba prometa električnom energijom**

1. Države članice putem nacionalnih okvira politike osiguravaju da se do 31. prosinca 2020. uspostavi primjereni broj javno dostupnih mesta za punjenje kako bi se osiguralo da električna vozila mogu prometovati barem u gradskim/prigradskim aglomeracijama i drugim gusto naseljenim područjima te, prema potrebi, u okviru mreža koje određuju države članice. Broj takvih mesta za punjenje utvrđuje se uzimajući u obzir, između ostalog, procjenu broja do kraja 2020. registriranih električnih vozila, kako je naznačeno u njihovim nacionalnim okvirima politike te najbolju praksu i preporuke koje je izdala Komisija. U obzir se, prema potrebi, uzimaju posebne potrebe u vezi s instaliranjem javno dostupnih mesta za punjenje na postajama javnog prijevoza.

2. Komisija procjenjuje primjenu zahtjeva iz stavka 1. i, prema potrebi te uzimajući u obzir razvoj tržišta električnih vozila, podnosi prijedlog izmjene ove Direktive kako bi se osiguralo da do 31. prosinca 2025. u svakoj državi članici, i to barem na osnovnoj mreži TEN-T, u gradskim/prigradskim aglomeracijama i drugim gusto naseljenim područjima budu postavljene dodatne javno dostupne mesta za punjenje.

3. Države članice u svojim nacionalnim okvirima politike također poduzimaju mјere za poticanje i olakšavanje postavljanja mesta za punjenje koja nisu dostupna javnosti.

4. Države članice osiguravaju da mesta za punjenje male snage za električne vozila, s iznimkom bežičnih ili induksijskih jedinica, postavljene ili obnovljene od 18. studenog 2017., ispunjavaju barem tehničke specifikacije određene u Prilogu II. točki 1.1. i posebne sigurnosne zahtjeve koji su na snazi na nacionalnoj razini.

Države članice osiguravaju da mesta za punjenje visoke snage za električna vozila, s iznimkom bežičnih ili induksijskih jedinica, postavljene ili obnovljene od 18. studenog 2017., ispunjavaju barem tehničke specifikacije određene u Prilogu II. točki 1.2.

▼B

5. Države članice osiguravaju da se u njihovim nacionalnim okvirima politike procjenjuje potreba za opskrbom električnom energijom s kopna za plovila na unutarnjim vodnim putovima i morske brodove u morskim lukama, kao i lukama unutarnjih voda. Uspostava takve opskrbe električnom energijom s kopna u lukama osnovne mreže TEN-T i drugim lukama do 31. prosinca 2025. predstavlja prioritet, osim ako nema potražnje i ako su troškovi nerazmjeri u odnosu na koristi, uključujući koristi za okoliš.

6. Države članice osiguravaju da instalacije za opskrbu električnom energijom s kopna za pomorski promet, postavljene ili obnovljene od 18. studenog 2017., ispunjavaju tehničke specifikacije određene u Prilogu II. točki 1.7.

7. Pri punjenju električnih vozila na javno dostupnim mjestima za punjenje koriste se, ako je to tehnički izvedivo i gospodarski opravданo, inteligentni mjerni sustavi, kako su definirani u članku 2. točki 28. Direktive 2012/27/EU i ispunjavaju zahtjeve utvrđene u članku 9. stavku 2. te Direktive.

8. Države članice osiguravaju da operatori javno dostupnih mjesta za punjenje mogu, podložno pristanku opskrbljivača, slobodno nabavljati električnu energiju od svakog opskrbljivača električnom energijom iz Unije,. Operatori mjesta za punjenje mogu kupcima pružati usluge punjenja električnih vozila na ugovornoj osnovi, uključujući u ime i za račun drugih pružatelja usluga.

9. Sva javno dostupna mjesta za punjenje korisnicima električnih vozila također pružaju mogućnost punjenja na *ad hoc* osnovi bez sklapanja ugovora s dotičnim opskrbljivačem električnom energijom ili operatorom.

10. Države članice osiguravaju da su cijene koje naplaćuju operatori javno dostupnih mjesta za punjenje opravdane, lako i jasno usporedive, pregledne i nediskriminirajuće.

11. Države članice osiguravaju da operatori distribucijskog sustava na nediskriminirajućoj osnovi surađuju sa svakom osobom koja postavlja ili upravlja javno dostupnim mjestima za punjenje.

12. Države članice osiguravaju da je pravnim okvirom dopušteno da opskrba električnom energijom mjesta za punjenje bude predmetom ugovora s opskrbljivačem koji ne mora biti subjekt koji električnom energijom opskrbljuje kućanstvo ili građevinu u kojem je smješteno takvo mjesto za punjenje.

13. Ne dovodeći u pitanje Uredbu (EU) br. 1025/2012, Unija poduzima potrebne radnje kako bi odgovarajuće organizacije za normizaciju razvijale europske norme s detaljnim tehničkim specifikacijama za mjesto za bežično punjenje i zamjenu baterija za motorna vozila te za mjesto za punjenje motornih vozila kategorije L i električnih autobusa.

▼B

14. Komisija je u skladu s člankom 8. ovlaštena donositi delegirane akte kako bi:

- (a) nadopunila ovaj članak i Prilog II. točke 1.3., 1.4., 1.5., 1.6. i 1.8. kako bi zahtijevala usklađenost infrastrukture, koju treba postaviti ili obnoviti, s tehničkim specifikacijama sadržanima u europskim normama koje treba razviti na temelju stavka 13. ovog članka kada su odgovarajući ESO-i preporučili samo jedno tehničko rješenje s tehničkim specifikacijama koje su opisane u odgovarajućoj europskoj normi;
- (b) ažurirala upućivanja na norme iz tehničkih specifikacija iz Priloga II. točke 1., kada su te norme zamijenjene njihovim novim inačicama koje su donijele odgovarajuće organizacije za normizaciju.

Posebno je važno da Komisija slijedi svoju uobičajenu praksu i prije donošenja navedenih delegiranih akata provede savjetovanja sa stručnjacima, uključujući stručnjake država članica.

Navedenim se delegiranim aktima osiguravaju prijelazna razdoblja od najmanje 24 mjeseca prije nego što u njima sadržane tehničke specifikacije ili izmjene tih specifikacija postanu obvezujuće za infrastrukturu koju treba postaviti ili obnoviti.

Članak 5.

Opskrba cestovnog prometa vodikom

1. Države članice koje odluče u svoje nacionalne okvire politike uključiti javno dostupne mjesta za opskrbu vodikom osiguravaju da do 31. prosinca 2025. bude raspoloživ odgovarajući broj takvih mjesta radi osiguravanja prometovanja motornih vozila na vodikov pogon, uključujući vozila na gorivne članke, u okviru mreža koje utvrde te države članice, uključujući, prema potrebi, prekogranične poveznice.

2. Države članice osiguravaju da javno dostupna mjesta za opskrbu vodikom, koja su postavljena ili obnovljena od 18. studenog 2017., ispunjavaju tehničke specifikacije iz Priloga II. točke 2.

3. Komisija je u skladu s člankom 8. ovlaštena donositi delegirane akte s ciljem ažuriranja upućivanja na norme iz tehničkih specifikacija određenih u Prilogu II. točki 2. kada su navedene norme zamijenjene njihovim novim inačicama koje su donijele odgovarajuće organizacije za normizaciju.

Posebno je važno da Komisija slijedi svoju uobičajenu praksu i prije donošenja navedenih delegiranih akata provede savjetovanja sa stručnjacima, uključujući stručnjake država članica.

Navedenim se delegiranim aktima osiguravaju prijelazna razdoblja od najmanje 24 mjeseca prije nego što u njima sadržane tehničke specifikacije ili izmjene tih specifikacija postanu obvezujuće za infrastrukturu koju treba postaviti ili obnoviti.

▼B**Članak 6.****Opskrba prometa prirodnim plinom**

1. Države članice putem svojih nacionalnih okvira politike osiguravaju da se u morskim lukama do 31. prosinca 2025. postavi odgovarajući broj mesta za opskrbu UPP-om kako bi se plovilima na unutarnjim vodnim putovima ili morskim brodovima omogućilo prometovanje u cijeloj osnovnoj mreži TEN-T. Države članice, prema potrebi, surađuju sa susjednim državama članicama kako bi se osigurala odgovarajuća pokrivenost osnovne mreže TEN-T.

2. Države članice putem svojih nacionalnih okvira politike osiguravaju da se u lukama unutarnjih voda do 31. prosinca 2030. postavi odgovarajući broj mesta za opskrbu UPP-om kako bi se plovilima na unutarnjim vodnim putovima ili morskim brodovima omogućilo prometovanje u cijeloj osnovnoj mreži TEN-T. Države članice, prema potrebi, surađuju sa susjednim državama članicama kako bi se osigurala odgovarajuća pokrivenost osnovne mreže TEN-T.

3. Države članice u svojim nacionalnim okvirima politike određuju morske luke i luke unutarnjih voda koje trebaju osigurati pristup mjestima za opskrbu UPP-om iz stavaka 1. i 2. pri čemu također uzimaju u obzir stvarne potrebe tržišta.

4. Države članice putem svojih nacionalnih okvira politike osiguravaju da se do 31. prosinca 2025. postavi odgovarajući broj mesta za opskrbu UPP-om dostupnih javnosti, barem uzduž postojeće osnovne mreže TEN-T kako bi se osiguralo da teška motorna vozila na UPP mogu prometovati u cijeloj Uniji, ako postoji potražnja i osim ako troškovi nisu nerazmjeri u odnosu na koristi, uključujući koristi za okoliš.

5. Komisija procjenjuje primjenu zahtjeva iz stavka 4. i, prema potrebi te uzimajući u obzir tržište teških motornih vozila na UPP, podnosi prijedlog izmjene ove Direktive kako bi do 31. prosinca 2027. osigurala da u svakoj državi članici bude postavljen primjeren broj javno dostupnih mesta za opskrbu UPP-om.

6. Države članice osiguravaju da na njihovom državnom području bude raspoloživ primjeren distribucijski sustav za UPP, uključujući objekte za pretovar tereta iz cisterni s UPP-om, kako bi se opskrbljivala mesta za opskrbu iz stavaka 1., 2. i 4. Odstupajući od navedenog, susjedne države članice mogu u kontekstu svojih nacionalnih okvira politike udružiti kapacitete u svrhu ispunjavanja ovog zahtjeva. Sporazumi o udruživanju kapaciteta podliježu obvezama izvješćivanja od strane država članica u okviru ove Direktive.

7. Države članice putem svojih nacionalnih okvira politike osiguravaju da se do 31. prosinca 2020. uspostavi primjeren broj javno dostupnih mesta za punjenje SPP-om kako bi se osiguralo, u skladu s člankom 3. stavkom 1. alinejom 6., da motorna vozila na SPP mogu prometovati barem u gradskim/prigradskim aglomeracijama i drugim gusto naseljenim područjima te, prema potrebi, u okviru mreža koje odrede države članice.

▼B

8. Države članice putem svojih nacionalnih okvira politike osiguravaju da se do 31. prosinca 2025. uspostavi primjereno broj javno dostupnih mjestra za opskrbu SPP-om, barem uzduž postojeće osnovne mreže TEN-T, kako bi se osiguralo da motorna vozila na UPP mogu prometovati u cijeloj Uniji.

9. Države članice osiguravaju da mjesta za opskrbu motornih vozila SPP-om, koja su postavljena ili obnovljena od 18. studenog 2017., ispunjavaju tehničke specifikacije iz Priloga II. točke 3.4.

10. Ne dovodeći u pitanje Uredbu (EU) br. 1025/2012, Unija poduzima potrebne radnje kako bi odgovarajuće europske ili međunarodne organizacije za normizaciju razvile norme, uključujući detaljne tehničke specifikacije za:

- (a) mjesta za opskrbu UPP-om za pomorski promet i promet unutarnjim vodnim putovima;
- (b) mjesta za opskrbu motornih vozila UPP-om i SPP-om.

11. Komisija je u skladu s člankom 8. ovlaštena donositi delegirane akte kako bi:

- (a) nadopunila ovaj članak i Prilog II. točke 3.1., 3.2. i 3.4., kako bi zahtijevala usklađenost infrastrukture, koju treba postaviti ili obnoviti, s tehničkim specifikacijama sadržanima u normama koje treba razviti na temelju stavka 10. točaka (a) i (b) ovog članka, kada su odgovarajući ESO-i preporučili samo jedno tehničko rješenje s tehničkim specifikacijama koje su opisane u odgovarajućoj europskoj normi, i prema potrebi, sukladno odgovarajućim međunarodnim normama;
- (b) ažurirala upućivanja na norme iz tehničkih specifikacija koje su određene ili trebaju biti odredene u Prilogu II. točki 3. kada su navedene norme zamijenjene njihovim novim inačicama koje su donijele odgovarajuće organizacije za normizaciju.

Posebno je važno da Komisija slijedi svoju uobičajenu praksu i prije donošenja navedenih delegiranih akata provede savjetovanja sa stručnjacima, uključujući stručnjake država članica.

Navedenim se delegiranim aktima osiguravaju prijelazna razdoblja od najmanje 24 mjeseca prije nego što u njima sadržane tehničke specifikacije ili izmjene tih specifikacija postanu obvezujuće za infrastrukturu koju treba postaviti ili obnoviti.

12. Kada ne postoji norma koja sadrži detaljne tehničke specifikacije za mjesta za opskrbu UPP-om za pomorski promet i promet unutarnjim vodnim putovima iz stavka 10. točke (a), a posebno kada ne postoje specifikacije u vezi sa skladištenjem UPP-a, Komisija je, u skladu s

▼B

člankom 8. te uzimajući u obzir tekući rad u okviru IMO-a, CCNR-a, Dunavske komisije i drugih odgovarajućih međunarodnih foruma, ovlaštena donositi delegirane akte za utvrđivanje:

- zahtjeva za sučelja za prijenos spremnika za UPP u pomorskom prometu i prometu unutarnjim vodnim putovima;
- zahtjeva povezanih sa sigurnosnim aspektima postupaka čuvanja i skladištenja UPP-a na kopnu za pomorski promet i promet unutarnjim vodnim putovima.

Posebno je važno da Komisija slijedi svoju uobičajenu praksu i prije donošenja navedenih delegiranih akata provede savjetovanja s odgovarajućim skupinama stručnjaka za pomorski promet i promet unutarnjim vodnim putovima, uključujući stručnjake nacionalnih pomorskih tijela ili tijela nadležnih za unutarnje vodne putove.

Članak 7.

Informacije za korisnike

1. Ne dovodeći u pitanje Direktivu 2009/30/EZ, države članice osiguravaju pristup odgovarajućim, dosljednim i jasnim informacijama o onim motornim vozilima koja je moguće redovito puniti individualnim vrstama goriva uvedenima na tržište ili ih napuniti na mjestima za punjenje. Takve informacije stavljaju se na raspolaganje u sklopu uputa za uporabu motornih vozila, na mjestima za punjenje i opskrbu, na motornim vozilima i u zastupstvima za motorna vozila na njihovu državnom području. Navedeni se zahtjev primjenjuje na sva motorna vozila i njihove upute za uporabu ako su stavljena na tržište nakon 18. studenog 2016.
2. Pružanje informacija iz stavka 1. temelji se na odredbama o označivanju usklađenosti goriva s normama ESO-a koji utvrđuju tehničke specifikacije za goriva. Kada se takve norme odnose na grafički prikaz, uključujući shemu kodiranja bojom, grafički prikaz je jednostavan, lako razumljiv i postavljen na jasno vidljiv način:
 - (a) na odgovarajućim crpkama i njihovim mlaznicama na svim mjestima za opskrbu, od datuma uvođenja gorivâ na tržište;
 - (b) na poklopциma spremnika za gorivo motornih vozila za koja je određeno gorivo preporučeno i prikladno ili u neposrednoj blizini poklopaca spremnika za goriva te u uputama za uporabu motornih vozila, kada se takva motorna vozila uvode na tržište nakon 18. studenog 2016.
3. Pri iskazivanju cijena goriva na postaji za opskrbu gorivom, a posebno kada se radi o prirodnom plinu i vodiku, prema potrebi se u informativne svrhe iskazuje usporedba između odgovarajućih jediničnih cijena. Prikazom tih informacija ne smije se zavarati ili zbuniti korisnika.

Radi povećanja osviještenosti potrošača i dosljednog omogućavanja transparentnosti cijena goriva u cijeloj Uniji, Komisija je ovlaštena donijeti, putem provedbenih akata, zajedničku metodologiju za usporedbu jediničnih cijena alternativnih goriva.

▼B

4. Kada norme ESO-a kojima se utvrđuju tehničke specifikacije goriva ne uključuju odredbe o označivanju usklađenosti s normama o kojima je riječ ili kada se odredbe o označivanju ne odnose na grafički prikaz, uključujući sheme kodiranja bojom, ili kada odredbe o označivanju nisu prikladne za ispunjavanje ciljeva ove Direktive, Komisija može, u svrhu jedinstvene provedbe stavaka 1. i 2., dati ESO-ima mandat za razvoj specifikacija za označivanje usklađenosti ili može donijeti provedbene akte kojima se određuje grafički prikaz, uključujući shemu kodiranja bojom, usklađenosti goriva koja su uvedena na tržište Unije i koja prema procjeni Komisije dosežu razinu od 1 % ukupnog obujma prodaje u više od jedne države članice.

5. Ako se ažuriraju odredbe o označivanju odgovarajućih normi ESO-va, ako se donosu provedbeni akti u vezi s označivanjem ili ako se, prema potrebi, razviju nove norme ESO-va za alternativna goriva, odgovarajući zahtjevi u vezi s označivanjem primjenjuju se na sva mesta za punjenje i opskrbu te motorna vozila registrirana na državnom području država članica 24 mjeseca nakon njihovog ažuriranja ili donošenja, ovisno o slučaju.

6. Provedbeni akti iz ovog članka donose se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 9. stavka 2.

7. Ako su raspoloživi podaci u kojima je naznačena lokacija javno dostupnih mesta za opskrbu i punjenje alternativnim gorivima obuhvaćenima ovom Direktivom, države članice osiguravaju svim korisnicima pristup tim podacima na otvorenoj i nediskriminirajućoj osnovi. Takvi podaci o mjestima za punjenje mogu, ako su raspoloživi, uključivati informacije o raspoloživosti u stvarnom vremenu, kao i povijesne informacije o punjenju te informacije o punjenju u stvarnom vremenu.

*Članak 8.***Izvršavanje ovlasti**

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.

2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članaka 4., 5. i 6. dodjeljuju se Komisiji na razdoblje od pet godina, počevši od 17. studenog 2014. Komisija izrađuje izješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja razdoblja od pet godina. Delegiranje ovlasti prešutno se produžuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produženju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.

3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članaka 4., 5. i 6. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv proizvodi učinke dan nakon objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Čim doneše delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.

▼B

5. Delegirani akt donesen na temelju članaka 4., 5. i 6. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne ulože nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće uložiti prigovore. Taj se rok prodljuje za tri mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

*Članak 9.***Postupak Odbora**

1. Komisiji pomaže odbor. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.

2. Prilikom upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011. Kada odbor ne da nikakvo mišljenje, Komisija ne donosi nacrt provedbenog akta te se primjenjuje članak 5. stavak 4. treći podstavak Uredbe (EU) br. 182/2011.

3. Ako se mišljenje odbora mora dobiti na temelju pisanog postupka, navedeni postupak završava bez rezultata kada to u roku za davanje mišljenja odluči predsjednik odbora ili to zahtijeva obična većina članova odbora.

*Članak 10.***Izvješćivanje i preispitivanje**

1. Svaka država članica Komisiji podnosi izvješće o provedbi svojeg nacionalnog okvira politike do 18. studenog 2019. i potom svake tri godine. Ta izvješća obuhvaćaju informacije pobrojane u Prilogu I. i, prema potrebi, uključuju odgovarajuće obrazloženje u pogledu razine ispunjenosti nacionalnih pojedinačnih i skupnih ciljeva iz članka 3. stavka 1.

2. Do 18. studenog 2017., Komisija podnosi Europskom parlamentu i Vijeću izvješće o procjeni nacionalnih okvirâ politike i njihove usklađenosti na razini Unije, uključujući evaluaciju razine ispunjenosti nacionalnih pojedinačnih i skupnih ciljeva iz članka 3. stavka 1.

3. Komisija Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće o primjeni ove Direktive svake tri godine s učinkom od 18. studenog 2020.

Izvješće Komisije sadrži sljedeće elemente:

- procjenu djelovanja koja su poduzele države članice;
- procjenu učinaka ove Direktive na razvoj tržišta u pogledu infrastrukture za alternativna goriva i njezinog doprinosa tržištu alternativnih goriva za promet kao i njezinog utjecaja na gospodarstvo i okoliš;
- informacije o tehničkom napretku i razvoju tržišta u pogledu alternativnih goriva u prometnom sektoru i za odgovarajuću infrastrukturu obuhvaćenu ovom Direktivom te za bilo koje drugo alternativno gorivo.

Komisija može iznijeti primjere najbolje prakse i dati odgovarajuće prepорuke.

▼B

Komisija u izvješću također procjenjuje zahtjeve i datume određene u ovoj Direktivi u pogledu izgradnje infrastrukture i provedbe specifikacija, pri čemu se uzimaju u obzir tehnički, gospodarski i tržišni razvoj odgovarajućih alternativnih goriva te se izvješću, prema potrebi, prilaže zakonodavni prijedlog.

4. Komisija donosi smjernice o izvješćivanju od strane država članica o elementima pobrojanima u Prilogu I.

5. Komisija do 31. prosinca 2020. preispituje provedbu ove Direktive i, prema potrebi, podnosi prijedlog njezine izmjene utvrđivanjem novih zajedničkih tehničkih specifikacija za infrastrukturu za alternativna goriva u okviru područja primjene ove Direktive.

6. Komisija do 31. prosinca 2018., ako to smatra potrebnim, donosi Akcijski plan za provedbu strategije utvrđene u Komunikaciji pod nazivom „Čista energija za promet: europska strategija za alternativna goriva” kako bi postigla najširu moguću uporabu alternativnih goriva u prometu, istovremeno osiguravajući tehnološku neutralnost, te kako bi promicala održivu električnu mobilnost u cijeloj Uniji. U tu svrhu Komisija može uzeti u obzir pojedinačne potrebe tržišta i njegov razvoj u državama članicama.

*Članak 11.***Prenošenje**

1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom do 18. studenog 2016. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

2. Kada države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju države članice.

3. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donešu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

*Članak 12.***Stupanje na snagu**

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

*Članak 13.***Adresati**

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

▼B*PRILOG I.***IZVJEŠĆE**

Izvješće sadrži opis mjera koje država članica poduzima kao potporu izgradnji infrastrukture za alternativna goriva. Ovo izvješće uključuje najmanje sljedeće elemente:

1. Pravne mjere

Informacije o pravnim mjerama koje se mogu sastojati od zakonodavnih, regulatornih ili administrativnih mjera za potporu izgradnji infrastrukture za alternativna goriva, kao što su građevinske dozvole, dozvole za parkirališta, certificiranje okolišne učinkovitosti za poduzeća i koncesije za postaje za opskrbu gorivom.

2. Mjere politike za potporu provedbi nacionalnog okvira politike

Informacije o navedenim mjerama uključuju sljedeće elemente:

- izravne poticaje za kupnju prijevoznih sredstava na alternativna goriva ili za izgradnju infrastrukture;
- raspoloživost poreznih poticaja za promicanje prometnih sredstava na alternativna goriva i odgovarajuće infrastrukture;
- uporabu javne nabave u svrhu potpore alternativnim gorivima, uključujući zajedničku nabavu;
- nefinancijske poticaje na strani potražnje, primjerice povlašteni pristup područjima ograničenog pristupa, politika parkiranja i namjenske prometne trake;
- razmatranje potrebe za mjesto za punjenje avionskim gorivom iz obnovljivih izvora u zračnim lukama u okviru osnovne mreže TEN-T;
- tehničke i administrativne postupke i zakonodavstvo u vezi s odobrenjem opskrbe alternativnim gorivima kako bi se olakšao postupak odobravanja.

3. Potpora za postavljanje i proizvodnju

Godišnja proračunska sredstva dodijeljena za postavljanje infrastrukture za alternativna goriva, razvrstana prema alternativnom gorivu i vrsti prometa (cestovni, željeznički, vodni i zračni).

Godišnja proračunska sredstva dodijeljena za potporu proizvodnim pogonima za tehnologije alternativnih goriva, razvrstana prema alternativnom gorivu i vrsti prometa.

Razmatranje mogućih posebnih potreba u početnoj fazi postavljanja infrastrukture za alternativna goriva.

4. Istraživanje, tehnološki razvoj i prikazne aktivnosti

Godišnja proračunska sredstva dodijeljena za potporu istraživanju, tehnološkom razvoju i prikaznim aktivnostima u vezi s alternativnim gorivima, razvrstana prema gorivu i vrsti prometa.

▼B

5. Ciljevi

- procjena očekivanog broja vozila na alternativna goriva do 2020., 2025. i 2030.;
- razina ostvarenosti nacionalnih skupnih ciljeva za uporabu alternativnih goriva u raznim vrstama prometa (cestovni, željeznički, vodni i zračni);
- razina ostvarenosti nacionalnih pojedinačnih ciljeva u svakoj godini za postavljanje infrastrukture za alternativna goriva za razne vrste prometa;
- informacije o metodologiji za razmatranje učinkovitosti punjenja mjesta za punjenje visoke snage.

6. Razvoj infrastrukture za alternativna goriva

Promjene u ponudi (dodatni kapacitet infrastrukture) i potražnji (stvarno korišteni kapacitet).

▼B*PRILOG II.***TEHNIČKE SPECIFIKACIJE****1. Tehničke specifikacije za mesta za punjenje****1.1. Mjesta za punjenje motornih vozila male snage**

Mjesta za punjenje motornih vozila izmjeničnom strujom (AC) male snage su zbog interoperabilnosti opremljene najmanje utičnicama ili priključcima za vozila tipa 2 sukladno normi EN62196-2. Te utičnice moguće je opremiti dodatnim elementima kao što su mehanički zatvarači pri čemu se zadržava kompatibilnost s tipom 2.

1.2. Mjesta za punjenje motornih vozila visoke snage

Mjesta za punjenje motornih vozila izmjeničnom strujom (AC) visoke snage su zbog interoperabilnosti opremljene barem utičnicama ili priključcima za vozila tipa 2 sukladno normi EN62196-2.

Mjesta za punjenje motornih vozila istosmjernom strujom (DC) visoke snage su zbog interoperabilnosti opremljene najmanje priključcima kombiniranog sustava za punjenje sukladno normi EN62196-3.

1.3. Bežične mjesta za punjenje motornih vozila**1.4. Zamjena baterija za motorna vozila****1.5. Mjesta za punjenje motornih vozila kategorije L****1.6. Mjesta za punjenje električnih autobusa****1.7. Opskrba električnom energijom s kopna za morske brodove**

Opskrba električnom energijom s kopna za morske brodove, uključujući dizajn, instaliranje i testiranje sustava, mora biti u skladu s tehničkim specifikacijama norme IEC/ISO/IEEE 80005-1.

1.8. Opskrba električnom energijom s kopna za plovila na unutarnjim vodnim putovima**2. Tehničke specifikacije za mesta za opskrbu motornih vozila vodikom****▼M2**

2.1. Stanice na otvorenom za punjenje plinovitim vodikom koji se upotrebljava kao gorivo u motornim vozilima moraju ispunjavati zahtjeve za interoperabilnost opisane u normi EN 17127 „Postaje na otvorenom za punjenje plinovitim vodikom s protokolom za punjenje”.

2.2. Karakteristike kvalitete vodika kojim stanice za punjenje opskrbljuju cestovna vozila moraju biti u skladu sa zahtjevima opisanim u normi EN 17124, „Vodik kao gorivo – Specifikacija proizvoda i osiguranje kvalitete – Gorivni članci s polimernom protonski vodljivom membranom (PEM) za cestovna vozila” te su u normi ujedno opisane metode za osiguravanje kvalitete.

2.3. Algoritam za dovod goriva mora ispunjavati zahtjeve norme EN 17127 „Postaje na otvorenom za punjenje plinovitim vodikom s protokolom za punjenje”.

2.4. Nakon što se zaključe postupci za certifikaciju priključaka norme EN ISO 17268, priključci za opskrbu motornih vozila plinovitim vodikom moraju biti u skladu s normom EN ISO 17268 „Priključni uređaji za punjenje gorivom terenskih vozila na plinoviti vodik”.

▼B

3. Tehničke specifikacije za mesta za opskrbu prirodnim plinom
 - 3.1. Tehničke specifikacije za mesta za opskrbu UPP-om za plovila na unutarnjim vodnim putovima ili morske brodove
 - 3.2. Tehničke specifikacije za mesta za opskrbu UPP-om za motorna vozila

▼M2

- 3.3. Profil priključka mora ispunjavati zahtjeve norme EN ISO 14469 „Cestovna vozila – Priključak za punjenje stlačenim prirodnim plinom (SPP)“.

▼B

- 3.4. Tehničke specifikacije za mesta za opskrbu motornih vozila SPP-om